

عنوان مقاله:

برساخت اجتماعی خشکسالی در میان کشاورزان (مورد مطالعه: بخش مرکزی و غربی استان اصفهان)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عظیمه السادات عبداللهی - استادیار، گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

صادق صالحی - دانشیار، گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه مازندران، مازندران، ایران.

محمدجواد زاهدی - استاد، گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

محمدسعید ذکایی - استاد، گروه مطالعات فرهنگی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به تحلیل جامعه شناختی پدیده خشکسالی از منظر کشاورزان استان اصفهان بر اساس رویکردی تفسیری - برساختی پرداخته است. روش پژوهش از نوع کیفی است. داده ها از طریق انجام مصاحبه های عمیق نیمه ساخت یافته جمع آوری شد. حجم نمونه ۳۵ نفر از کشاورزان بخش مرکزی و غربی استان اصفهان بود که بر مبنای نمونه گیری هدفمند از نوع حداکثر تنوع انتخاب شدند. مبنای اتمام مصاحبه ها اشباع نظری بوده است. برای تحلیل داده های حاصل از مصاحبه ها، از روش نظریه زمینه ای استفاده شد. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که خشکسالی از دیدگاه کشاورزان یک پدیده چند لایه ای است که دارای علی چندگانه است. به طور کلی، کشاورزان ۴ عامل اصلی را به عنوان علل پدیده خشکسالی بیان نموده اند: «حکمرانی ناکارآمد آب»، «کشاورزی خودمدار»، «تغییرات اقلیمی»، «علل تقدیرگرایانه». این عوامل در تعامل با یکدیگر، پدیده خشکسالی را شکل می دهند. یافته های پژوهش حاضر می تواند در زمینه سیاست گذاری های مرتبط با کشاورزی و توسعه حکمرانی خوب در این زمینه موثر باشد.

کلمات کلیدی:

بخش مرکزی و غربی استان اصفهان، حکمرانی ناکارآمد، خشکسالی، ساختار کشاورزی، نظریه زمینه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1426737>

